

Čís. 17446.

Všechna místa uvedená v § 101 c. ř. s., která osoba, jíž se má doručiti, v místě doručování má, jsou stejně způsobilá k doručení.

U advokátů a notářů lze doručení provést v bytě i v kanceláři, jsou-li v místě doručení.

O náhradním doručení v bytě advokáta platí § 102 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1939, R I 468/39.)

Rekursní soud odmítl jako opožděnou stížnost vymáhajícího věřitele do usnesení prvního soudu, protože prý napadené usnesení bylo doručeno vymáhající straně podle zpátečního lístku dne 6. května 1939. Skončila tudíž 8denní lhůta ke stížnosti dne 14. května 1939, stížnost byla však podána na poštu teprve 17. května 1939.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Na základě výpovědi svědků, jimiž byl proveden důkaz ve smyslu odstavce 3 § 509 c. ř. s., zjišťuje dovolací soud, že doručení usnesení okresního soudu v M. ze dne 5. května 1939 č. j. E . . ., stalo se v bytě adresáta Dr. S. (právního zástupce vymáhajícího věřitele), nikoli v jeho kanceláři, která byla uzamčena. Platí tu proto ustanovení § 102 c. ř. s., které se týká náhradního doručení v bytě, a nikoliv ustanovení § 103, odst. 2, c. ř. s., které jedná o náhradním doručení advokátu anebo notáři v jeho kanceláři. Podle ustanovení § 102, odst. 1 c. ř. s. může se — nebyla-li osoba, které má býti doručeno zastížena ve svém bytě — státi doručení účinně každé dorostlé domácí osobě, jež patří k rodině, jest doručujícím orgánem známa a v bytě se nalézá, nebo dorostlé osobě v rodině sloužící. Z výpovědí již uvedených svědků zjišťuje dovolací soud, že Dr. S. v době doručování doma nebyl a že svědek Josef P. doručil zásilku Marii B-ové, již znal jako služebnou nebo kuchařku a že B., která je kuchařkou Dr. S., zásilku přijala a doručenkou jménem Dr. S. podepsala. Bylo tedy doručení účinné a vytýkaná zmatečnost podle č. 4 § 477 c. ř. s. není dána.

Čís. 17447.

K tomu, aby se odkazovník nebo jiný věřitel pozůstalosti stal účastníkem pozůstalostního řízení, není potřebí, aby mu bylo povoleno oddělení dědictví od jmění dědicova; stačí již návrh na povolení oddělení podle § 812 obč. zák., není-li zřejmě bezdůvodný.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1939, R I 566/39.)

Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu, jímž tento soud přijal projednání pozůstalosti, sepsané u Dr. Jožky H., advokáta v P., jako plnomocníka universálního testamentárního dědice Karla L. a uložil